

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Όκτώβριος 2017
Έτος 6° - Τεύχος 69°

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος
Τηλέφωνο:
210 8141919

Διαδίκτυο:

www.agios-stefanos.gr
email:
graminast@gmail.com

Περιεχόμενα

- A) Τò περιεχόμενο τῆς Ἀγίας Γραφῆς (B' μέρος)
B) Περὶ Μνημοσύνων καὶ Κηδεϊῶν (B' μέρος)
Γ) Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως (I' μέρος)
Δ) Ἅγιος Ἰερόθεος
E) Ἀκολουθίες μηνός

Ἀνακοινώσεις

Τὰ Ἐνοριακά μας Παρεκκλήσια θὰ εἶναι ἀνοικτὰ ἐκτὸς ἀπροόπτου ὡς ἑξῆς:

Ἅγ. Ἀναργύρων:

Δευτέρα 8-11 π.μ.

Ἅγ. Παρασκευῆς:

Παρασκευή 8-11 π.μ.

Ἅγ. Βαρβάρας:

Σάββατο 11-12 π.μ.

Ἅγ. Τριάδος:

Κυριακή 11-12 π.μ.

Ἅγ. Δημητρίου:

Κυριακή 7-10 π.μ.

Τò περιοδικὸ δημοσιεύεται καὶ στὴν ἱστοσελίδα τοῦ Ναοῦ
www.agios-stefanos.gr/
protodiakonos

Ἐπιμέλεια-Σύνταξη

πρωτ.

Χρ. Θεοδώρου

A) Γνωριμία με τὴν Ἀγία Γραφή

«Μετὰ ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, νὰ ἀναγινώσκεις καὶ τοὺς θεῖους Πατέρες ποὺ εἶναι ἐρμηνευτὲς τῶν Γραφῶν...διότι οἱ Πατέρες, ἀναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τῶν Γραφῶν... φωτίζουν τὸ νοῦ καὶ κάνουν νὰ γνωρίζεις ἐκεῖνα ποὺ πρὶν δὲν γνώριζες».
(Ἅγ.Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον, σελ.227)

Τὸ περιεχόμενο τῆς Ἀγίας Γραφῆς (B' μέρος)

2) Ὄταν, λοιπόν, πάρουμε τὴν Ἀγία Γραφή στὸ χέρι καὶ ἀνοίξουμε στὸν πίνακα, περιεχομένων (βιβλίων) τῆς, πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ ὄψη, ὅτι δὲν τοποθετήθηκαν κατὰ τὴ χρονολογικὴ σειρὰ συγγραφῆς τους ὅλα τα βιβλία, ἀλλὰ μετὰ τὴν σειρὰ ἄλλων ἀξιολογήσεων. Ἡ διαίρεση τῶν βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης εἶναι τριμερῆς. Περιέχονται σ'αὐτά, ἱστορικά, διδακτικὰ καὶ προφητικὰ βιβλία.

α) Τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης προηγεῖται ἡ πεντάτευχος (τοῦ Μωυσῆ) καὶ ἀκολουθοῦν τὰ ἄλλα ἱστορικὰ βιβλία, δηλαδὴ τὰ βιβλία ποὺ περιέχουν ἱστορία. Ἔρχονται μετὰ τὰ διδακτικὰ βιβλία ποὺ εἰδικὰ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ὀνομάζονται καὶ ποιητικὰ, γιατί τὸ μεγαλύτερο μέρος τους εἶναι γραμμένο ποιητικὰ μετὰ πρῶτο βιβλίο τους Ψαλμούς. Ἀκολουθοῦν τέλος τὰ προφητικὰ βιβλία, ποὺ εἶναι χωρισμένα στὰ βιβλία τῶν μεγάλων Προφητῶν καὶ τῶν μικρῶν. Ἡ διαίρεση αὐτῆ τῶν Προφητικῶν βιβλίων δὲν ἀναφέρεται στὴν ἀξία τῶν βιβλίων ἢ τῶν συγγραφέων τους - προφητῶν, ἀλλὰ στὴν ἔκταση τῶν βιβλίων. Περιέχουν: i) Προφητεῖες-προρρήσεις γιὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ ii) γιὰ τὸ πρόσωπο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του.

β) Ἡ Καινὴ Διαθήκη ἔχει τὴν ἴδια τριπλῆ διαίρεση. Ἀρχίζει μετὰ τὰ ἱστορικὰ βιβλία (Εὐαγγέλια καὶ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων), ἀκολουθοῦν τὰ διδακτικὰ βιβλία, ποὺ στὴν Καινὴ Διαθήκη ἔχουν τὴ μορφή Ἐπιστολῶν (τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ οἱ ἑπτὰ (7) καθολικὲς Ἐπιστολές) καὶ τελειώνει μετὰ τὸ μόνο προφητικὸ βιβλίο, τῆς Ἀποκάλυψης τοῦ Ἰωάννη.

3) Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Ἀγίας Γραφῆς τὸ καταλαμβάνουν τὰ ἱστορικὰ βιβλία. Κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἱστορίας ποὺ περιέχουν, γράφονται τὰ ποιητικὰ ἢ διδακτικὰ βιβλία καὶ οἱ Ἐπιστολές, καὶ δροῦν καὶ κηρύττουν οἱ Προφῆτες. Ἔτσι οἱ περίοδοι τῆς ἱστορίας ποὺ περιλαμβάνεται στὴν Ἀγία Γραφή μᾶς δίνει μιὰ ἄλλη θεώρηση τοῦ περιεχομένου τῆς.

Οἱ μεγάλοι περίοδοι, λοιπόν, τῆς περιεχομένης ἱστορίας τῆς, εἶναι:

Ἡ δημιουργία τοῦ Σύμπαντος

Ἡ δημιουργία τῆς γῆς

Ἡ δημιουργία τῶν Ἀγγέλων

Ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου

Ἡ πτώση-ἀπομάκρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεὸ

Ἁ μέγανος κατακλυσμὸς

Ἡ προέλευση τῶν φύλων τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὰ τρία παιδιά τοῦ Νῶε (Σὴμ, Χάμ καὶ Ἰάφεθ).

συνεχίζεται...

B) Γνωριμία με τὴν Λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας

Περὶ Μνημοσύνων καὶ Κηδειῶν (B' μέρος)

(π. Θεμιστοκλῆ Χριστοδούλου)

Μπορεῖ κάποιος ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος νὰ τελέσει κάποιον ἀπὸ τὰ ἱερὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μᾶς ὅπως γάμου, βαπτίσεως, χειροτονίας, εὐχέλαιου;

Ἔτσι ἀπὸ τὰ μυστήρια καὶ τὶς ἀκολουθίες ποὺ τελεῖ ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία τὰ ἱερουργεῖ στὴν προοπτικὴ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Ποιὰ λοιπὸν διαφορὰ ἢ τί ἐξεζητημένο κάνει ἡ Ἐκκλησία μὲ τὸ νὰ εὐλογεῖ παράλληλα μιὰ κηδεῖα, ἢ γάμο, ἢ βάπτισμα; Καὶ πάλι τονίζουμε ὅτι τὸ ἐρώτημα ὑποκρύπτει κάποια δόση δεισιδαιμονίας.

Ἄραγε ἡ τέλεση τοῦ γάμου ἢ τῆς βαπτίσεως χρονικὰ μετὰ ἀπὸ κηδεῖα συγγενοῦς σὲ ποιὰ ἀντίθεση ἔρχεται μὲ τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας; Ἡ ἀπάντηση εἶναι σὲ καμία. Ἰσα-ἴσα περιλαμβάνεται στὸν κανόνα τῆς Ἐκκλησίας ποὺ ἀφορᾷ τὸν ἁγιασμό ὅλων τῶν ἐκφάνσεων τῆς ζωῆς τῶν παιδιῶν τῆς, εἴτε αὐτὸς ἔχει νὰ κάνει μὲ τὶς χαρὲς τῆς ζωῆς, ὅπως εἶναι ὁ γάμος, ἢ βάπτισμα, ἢ χειροτονία, τὸ εὐχέλαιο, εἴτε μὲ τὶς λύπες ὅπως εἶναι ἡ κηδεῖα καὶ τὸ μνημόσυνο.

Ἔτσι ἀπὸ τὰ μυστήρια ἔχουν τὸν ἁγιαστικὸ τους χαρακτήρα καὶ ὡς τέτοια πρέπει, νὰ μὴν διαφοροποιοῦνται σὲ εὐχάριστα καὶ δυσάρεστα σύμφωνα μὲ τὰ κοσμικὰ κριτήρια, ἀλλὰ νὰ ἀντιμετωπίζονται ὡς ἁγιαστικὰ μέσα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ὡς μιὰ παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας. Αὐτὴ ἢ διαφοροποίηση τῶν ἱερῶν μυστηρίων καὶ ἀκολουθιῶν τῆς Ἐκκλησίας μας ποτὲ δὲν ἔγινε ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Ἐκκλησία. Γίνεται ἀπὸ ἐκείνους τοὺς προληπτικοὺς καὶ δεισιδαίμονες ἀνθρώπους ποὺ εὐχαριστιοῦνται νὰ σκορπίζουν σύγχυση, πανικὸ καὶ θλί-

ψη στὴ ζωὴ τῶν συνανθρώπων τους. Ἡ ὅλη αὐτὴ κατάσταση τείνει δυστυχῶς νὰ ἐμφανισθεῖ ὡς ἀρρώστια μεταξὺ καὶ τῶν πιστῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας καὶ αὐτὸ ὀφείλεται στὴν μὴ καλὴ γνώση τῆς κατηχήσεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Γι' αὐτὴ τὴν κατάσταση εὐθυνόμαστε ὅλοι, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Οἱ πενθοῦντες πρέπει νὰ παραμένουν στὸ σπίτι τους καὶ νὰ μὴν ἐξέρχονται παρὰ μόνον γιὰ τὸ κοιμητήριο;

Ἐχει ἐπικρατήσῃ σὲ μερικὰ μέρη ἐξ αἰτίας κάποιων ἀντιλήψεων ἢ ἀποψη ὅτι ὅσοι πενθοῦν δὲν πρέπει νὰ ἐξέρχονται ἀπὸ τὸ σπίτι τους, γιὰ νὰ πᾶνε πουθενὰ ἄλλοῦ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κοιμητήριο. Ἡ ἀποψη αὐτὴ εἶναι πέρα γιὰ πέρα ἀντίθετη μὲ τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας μας.

Πουθενὰ στὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν ἀναφέρεται κάτι τέτοιο. Τὸ πένθος δὲν ξεπερνιέται μὲ τὴν ἀπομόνωση. Ἡ ἴδια ὡς κατάσταση εἶναι δαιμονικὴ. Ὁ ἄνθρωπος καθήμενος μόνος του χωρὶς τὴ βοήθεια τῶν συνανθρώπων του καὶ χωρὶς ἐκκλησιασμὸ αἰσθάνεται τὸν ἀπότομο ἐγκλεισμό του ὡς τιμωρία. Αὐτὴ φυσικὰ ἢ κατάσταση προκαλεῖται ἀπὸ τὸ διάβολο ὁ ὅποιος ἐπιδιώκει νὰ ἀπομονώσῃ τὸν ἄνθρωπο καὶ νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν θεῖα παρηγοριὰ ποὺ προσφέρει ὁ Θεὸς διὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τῆς ἐπαφῆς μετὰ τῶν συνανθρώπων τῶν ὁποίων ἢ συναναστροφή μπορεῖ νὰ φανεῖ φάρμακο στὸν πόνο τοῦ πένθους. Ἡ ἐξοδος τῶν πενθούντων καθίσταται ἀναγκαῖα καὶ γιὰ ἓναν ἄλλο λόγο. Τὸ πένθος δὲν εἶναι μιὰ κατάσταση ποὺ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα τὸ χάος, ἀλλὰ τὴ χαρὰ ποὺ διαποτίζεται καὶ ἐπαυξάνει

ἀπὸ τὴν πίστη τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανοῦ στὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας. Ὁποῖος ἀπὸ τοὺς πιστοὺς βιώνει βαθειὰ τὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως δὲν διακονεῖ τὸ πένθος του γιὰ πολὺ χρόνο. Ὡς ἄνθρωπος ὁ κάθε πιστὸς μπορεῖ νὰ λυπᾶται γιὰ τὸν ἀπορφανισμό τῶν ἀγαπημένων τοῦ προσώπων. Ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ προσδοκία τῆς Ἀναστάσεως ὅμως τοῦ δίδει ἄλλες διαστάσεις γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ πένθους ποὺ σίγουρα δὲν ἔχει σχέση μὲ ἐγκλεισμούς. Καὶ στὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἐμφανίζονται δεισιδαίμονες ἀπόψεις οἱ ὁποῖες ὀρίζουν ὅτι οἱ πενθοῦντες φέρουν ἐπάνω τους τὸ θάνατο καὶ ὅτι ὅποιος τοὺς πλησιάσει μπορεῖ καὶ ἐκεῖνος νὰ φιλοξενήσει τὸ θάνατο στὸ σπιτικό του. Ἔτσι θέλουν τοὺς πενθοῦντας νὰ παραμένουν στὸ σπίτι τους χωρὶς νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπισκέπτονται κανένα ἄλλο σπίτι, οὔτε ἀκόμη καὶ φίλων τους.

Πότε πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ταφὴ τοῦ κεκοιμημένου;

Αὐτὸ σήμερον ἀποτελεῖ καὶ τὸ μεγάλο πρόβλημα τῶν ἀνθρώπων ποὺ ζοῦν στὶς μεγαλουπόλεις. Γιὰ τὰ μικρὰ μέρη, δηλ. τὴν ἐλλαδικὴ ἐπαρχία μᾶς ὁ νόμος ὀρίζει ἢ κηδεῖα νὰ μὴ γίνῃ πρὶν καὶ πέραν τοῦ εἰκοσιτετραώρου. Δηλαδή ἢ κηδεῖα μπορεῖ καὶ ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ κατὰ τὸ πρῶτο εἰκοσιτετραώρο καὶ μέσα σ' αὐτὸ γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ λειψάνου καὶ ἐξ' αὐτοῦ τῆς κακοσμίας. Στὶς μεγαλουπόλεις τὸ πρόβλημα λύνεται μὲ τοὺς καταψύκτες τῶν νεκροθαλάμων ποὺ ὑπάρχουν στὰ νοσοκομεῖα καθὼς καὶ στὰ κοιμητήρια, ἢ ἀκόμη καὶ στὰ γραφεῖα κηδειῶν. Ταφὲς κατὰ τὴ διάρκεια τῆς νύκτας ἀπαγορεύονται.

Γ) Πίστη και Ζωή

Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως (I')

γ) Ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Λόγου

«Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους...».

Τὴν στιγμή πού ὁ Χριστὸς προσέλαβε τὴν ἀνθρώπινη φύση στὴ γαστέρα τῆς Θεοτόκου, ἀκριβῶς τότε ἔγινε καὶ ἡ θέωση τῆς ἀνθρώπινης φύσεως. Αὐτὸ δηλώνει καὶ τὸ ὄνομα Χριστὸς. Στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία πιστεύουμε ὅτι ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ὀνομάστηκε Χριστὸς τὴν στιγμή τῆς συλλήψεως στὴν γαστέρα τῆς Θεοτόκου, ὅταν δηλαδὴ χρίστηκε ἡ σάρκα ἀπὸ τὴν θεότητα. Ἔτσι, ὅταν ἔγινε σάρκα ὁ Λόγος, «τότε καὶ ὀνομάσθαι λέγομεν Χριστὸν Ἰησοῦν».

Μὲ τὴν ἐνανθρώπησή Του ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν προσέλαβε μιὰ φαινομενικὴ ἀνθρώπινη φύση, δηλαδὴ ἐξωτερικά, γιατί τότε δὲν θὰ ἦταν σάρκωση, ἀλλὰ φαντασία, οὔτε προσέλαβε ὅλες τὶς ἀνθρώπινες ὑποστάσεις, γιατί τότε ἀμέσως μὲ τὴν πρόσληψη ἔπρεπε νὰ θεωθοῦν ὅλες οἱ ἀνθρώπινες ὑποστάσεις ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Ὁ Λόγος προσέλαβε τὴν ἀρχὴ τοῦ ἡμετέρου φυράματος, δηλαδὴ τὴν πραγματικὴ ἀνθρώπινη φύση στὴ συγκεκριμένη ὑπόσταση, ἡ ὁποία ἀνήκει συγχρόνως καὶ στὸ εἶδος καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἔδωσε τὴν δυνατότητα σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, πού ἔχουν τὴν ἴδια φύση, νὰ θεωθοῦν.

Μιλώντας ὅμως γιὰ τὴν ἔνωση θείας καὶ ἀνθρώπινης φύσεως στὸ Πρόσωπο τοῦ Λόγου εἶναι ἀνάγκη νὰ δοῦμε πῶς ἐνεργοῦσαν αὐτὲς οἱ δύο φύσεις στὸν Χριστό. Κατ' ἀρχὰς πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ὁ Χριστὸς ἦταν τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος Ἄνθρωπος, γι' αὐτὸ καὶ σὲ Αὐτὸν ὑπῆρχαν δύο φύσεις. Στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα παρουσιάστηκαν δύο αἰρέσεις σχετικὰ μὲ αὐτὸ τὸ θέμα.

Στὴν πρώτη συγκαταλέγεται ὁ Νεστοριανισμὸς, κατὰ τὸν ὁποῖο οἱ δύο φύσεις δὲν ἐνώθηκαν πραγματικά, ἀλλὰ σχετικὰ καὶ κατ' εὐδοκίαν, καὶ στὴν δευτέρη συγκαταλέγεται ὁ Μονοφυσιτισμὸς, κατὰ τὸν ὁποῖο ἡ θεία φύση ἀπερρόφησε τὴν ἀνθρώπινη φύση καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ὑπάρχει σύγχυση, ἀνακράση καὶ ἀνακάτεμα (φυρμὸς) τῶν δύο φύσεων.

Στὴν Τετάρτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδο ἔχουμε πλήρη ἀνάπτυξη τῆς ὀρθοδόξου ἀπόψεως πάνω στὸ σημεῖο αὐτό. Οἱ δύο φύσεις στὴν ὑπόσταση τοῦ Λόγου εἶναι ἐνωμένες χωρὶς νὰ ἔχουν σύγχυση, χωρὶς νὰ ὑποστοῦν τροπὴ καὶ ἀλλοίωση, χωρὶς νὰ διαιρεθοῦν καὶ χωρὶς νὰ χωρισθοῦν. Αὐτό, βέβαια, εἶναι μυστήριο γιὰ τὴν ἀνθρώπινη λογικὴ, γι' αὐτό, ἄλλωστε, κάνουμε λόγο γιὰ τὸ μυστήριο τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Δ) Γνωριμία μὲ τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἅγιος Ἱερόθεος, 4 Οκτωβρίου

Ἡ Ὁρθόδοξη θεολογία δὲν ἔχει νὰ κάνει μὲ ἐγκεφαλικὲς διεργασίες καὶ στοχασμούς, ἀλλὰ σχετίζεται, πρωτίστως καὶ κυρίως, μὲ τὴν καρδιά, τὴν πνευματικὴ καρδιά, πού εἶναι ὁ χῶρος στὸν ὁποῖον ἀποκαλύπτεται ὁ Θεός. Ἀληθινοὶ θεολόγοι εἶναι ὅσοι βιώνουν τὸν Θεὸ καὶ ἔχουν νικήσει, ἔχουν ὑπερβῆ τὸν θάνατο στὰ ὅρια τῆς προσωπικῆς τους ζωῆς.

Ἐνας τέτοιος Ἅγιος, Θεολόγος καὶ Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας μᾶς εἶναι καὶ ὁ Ἅγιος Ἱερόθεος, Ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν, μαθητὴς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ διδάσκαλος τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Εἶναι, ὅπως τονίζεται καὶ στὸ Ἀπολυτικίό του, ὑποφῆτης τῆς ἀκριβοῦς θεολογίας, δηλαδὴ μέγας θεολόγος καὶ ἐρμηνευτὴς τῶν θεολόγων, καθὼς καὶ μεγάλος ὑμνολόγος, ἀφοῦ στὴν Κοίμησή τῆς Θεοτόκου ἦταν παρὼν καὶ ἀνέπεμπε ὕμνους πρὸς τὴν Παναγία. «Ἦτον ἕξαρχος μετὰ τοὺς Ἀποστόλους τῶν θείων ὑμνωδιῶν, ὅλος ἐκδημῶν, ὅλος ἐξιστάμενος ἑαυτοῦ, καὶ τὴν πρὸς τὰ ὑμνούμενα κοινωνίαν πάσχων· διὸ καὶ ἀπὸ ὅλους ὅσοι τὸν ἤκουον καὶ τὸν ἔβλεπον καὶ τὸν ἤξευρον πρότερον καὶ δὲν τὸν ἤξευρον, ἐκρίνετο ὅτι εἶναι θεοληπτος καὶ θεῖος ὑμνολόγος» (Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης).

Γνήσιος μαθητὴς τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν ἔπαθε καὶ ἔμαθε τὰ θεία. Ἀφοῦ ἀπαρνήθηκε τὰ εἶδωλα, βίωσε τὴν μετάνοια καὶ τὴν ἀληθινὴ ἀγάπη καὶ ἔφθασε στὴν θεωρία τοῦ Θεοῦ, πού ταυτίζεται μὲ τὴν θεολογία, γι' αὐτὸ καὶ ὁ λόγος του ἔχει ζωντάνια καὶ ἀμεσότητα, εἶναι πραγματικὴ μυσταγωγία.

Αὐτὸ πού ἔχει ἀνάγκη σήμερα ὁ κόσμος, κουρασμένος ἀπὸ τὰ κενὰ λόγια, εἶναι ὄχι οἱ στοχασμοὶ καὶ οἱ ἀποστεωμένοι ἐγκεφαλικοὶ λόγοι, ἀλλὰ ὁ ζωντανὸς θεολογικὸς λόγος, ὁ ὁποῖος προσφέρει ἀληθινὴ παράκληση, ἐπειδὴ δὲν προκαλεῖ, ἀλλὰ παρακαλεῖ, δηλαδὴ παρηγορεῖ τὴν καρδιά.

Καὶ αὐτό, διότι δὲν εἶναι λόγος κενός, ἀλλὰ καινός πού καινοποιεῖ, ἀναγεννᾷ καὶ ζωοποιεῖ. Προσφέρει νόημα ζωῆς, ἀγάπη γιὰ τὴν πραγματικὴ ζωὴ, ὄχι ἀπλῶς γιὰ τὴν βιολογικὴ ὑπαρξή, ἀφοῦ ἄλλο ζωὴ καὶ ἄλλο βιολογικὴ ὑπαρξή, ἄλλο βίος καὶ ἄλλο πολιτεία καὶ ἀληθινὴ βιοτή, δηλαδὴ, ζωὴ «ἐν τῷ Θεῷ».

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει νὰ ἐπιδιώκουμε νὰ ἀποκτήσουμε τὰ χαρίσματα τὰ «κρείττονα», δηλαδὴ τὴν ἀγάπη, τὴν μετάνοια καὶ τὴν θεολογία. Ὁ ὑποφῆτης τῆς ἀκριβοῦς θεολογίας, Ἅγιος Ἱερόθεος, μυσταγωγεῖ καὶ μυσταγωγεῖ τὰ κρείττονα. Ἡ συνεχὴς ἐνασχόλησή μας μόνο μὲ τὰ ἐλάσσονα, μήπως φανερώνει πνευματικὴ φτώχεια καὶ ρηχότητα;

Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Ὀκτωβρίου 2017

Ἐφημέριος	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
π. Τριαντάφυλλος	1 ΚΥΡΙΑΚΗ Β' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	2 μ. Ἀγιασμός 8.30 π.μ.	3 Ἁγ. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Ἡ ἐνορία μας τελεῖ καθημερινῶς πρωὶ καὶ βράδῳ τὶς κάτωθι Ἀκολουθίες: (1) Πρωὶ: (ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἡμέρες ποὺ θὰ τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία) στὶς 8:30 π.μ., τὶς Ἀκολουθίες τῶν Ὁρῶν (δηλαδὴ Α', Γ' & ΣΤ' ὥρα). Στὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας, οἱ συμμετέχοντες, μποροῦν νὰ λαμβάνουν ἀντίδωρο καὶ ἁγιασμό. (2) Βράδῳ: (ἐκτὸς Κυριακῆς) Ἐνα τέταρτο πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἑσπερινοῦ θὰ τελεῖται ἡ Θ' Ὁρα καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἑσπερινός (τὸν μῆνα Ὀκτώβριο στὶς 6 μ.μ.)		7 Ἑσπερινός Κυριακῆς 6.00 μ.μ.	
π. Ἀνδρέας	8 ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	<i>Τὸ μυστήριον τῆς ἰ. ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στὶς 3 Ὀκτωβρίου ἀπὸ τὶς 10 π.μ. & στὶς 10, 24 Ὀκτωβρίου ἀπὸ τὶς 5.30 μ.μ.</i>	 Μελετᾶτε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ ποὺ διανέμεται κάθε Κυριακὴ στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς		12 Ὁσ. Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	<i>Κάθε Κυριακὴ τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία καὶ στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγ. Δημητρίου Πευκοφύτου 7.15-10 π.μ.</i>	14 Ἑσπερινός Κυριακῆς 5.30 μ.μ.
π. Χρυσοβαλάντης	15 ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' Οἰκ. Συνόδου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	<i>Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν ἐνοριτῶν καὶ κατοίκων τῆς εὐρύτερης περιοχῆς ἐνδιαφέρονται νὰ συμμετάσχουν στὴν Ἀγιογράφηση τοῦ νέου Ναοῦ (καθὼς τὰ ἔργα κατασκευῆς ὀλοκληρώνονται), νὰ ἐπικοινωνήσουν ἄμεσα μὲ τὸν προϊστάμενο τοῦ Ναοῦ π. Χρυσοβαλάντη, διότι ἤδη καταρτίζεται ὁ κατάλογος τῶν δωρητῶν καὶ πλησιάζει μετὰ καὶ τὴν σχετικὴ ἔγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἢ ἐναρξῆ τῶν ἐργασιῶν Ἀγιογραφήσεως.</i>		18 Εὐαγγ. Λουκᾶ Παρεκκλήσιο Ἁγ. Αναργύρων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	20 Ἁγ. Ἀρτεμίου Ἑσ Ὁσ. Γερασίμου Παρεκκλήσιο Ἁγ. Παρασκευῆς Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		21 Ἑσπερινός Κυριακῆς 5.30 μ.μ.
π. Τριαντάφυλλος	22 ΚΥΡΙΑΚΗ Στ' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	<i>κατασκευῆς ὀλοκληρώνονται), νὰ ἐπικοινωνήσουν ἄμεσα μὲ τὸν προϊστάμενο τοῦ Ναοῦ π. Χρυσοβαλάντη, διότι ἤδη καταρτίζεται ὁ κατάλογος τῶν δωρητῶν καὶ πλησιάζει μετὰ καὶ τὴν σχετικὴ ἔγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἢ ἐναρξῆ τῶν ἐργασιῶν Ἀγιογραφήσεως.</i>		25 Πανηγυρικός Ἑσπερινός Παρεκκλήσια Πευκοφύτου Ἑσ Λ. Μαραθῶνος 6.00 μ.μ.	26 Ἁγ. Μεγαλομ. Δημητρίου Θ. Λειτουργία Παρεκκλήσια Πευκοφύτου Ἑσ Λ. Μαραθῶνος 7.00 π.μ.	27 ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΠΑΝΑΓΙΑΣ (Ἁγίας Γκένης) 8.30-1.00 π.μ.	28 ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ Ἀκολουθία Ὁρῶν 9.30 π.μ. Δοξολογία 10.00 π.μ. *** Ἑσπερινός Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
π. Ἀνδρέας	29 ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ					
		ΔΕΥΤΕΡΑ 10-12 Κοινωνικὸ Παντοπωλεῖο 11-12 Τράπεζα ἀγάπης	ΤΡΙΤΗ 4-5 Γαλλικά 5-6 Ἀγγλικά	ΠΕΜΠΤΗ 11-12 Τράπεζα ἀγάπης 4-5 Α' ἔτος Βυζ. Μουσ. 5-6 Β' ἔτος Βυζ. Μουσ. 6-7 Γ' ἔτος Βυζ. Μουσ.	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6-7 Ἑβδομαδιαία ὁμιλία 7-7.30 Ἀπόδειπνο	ΚΥΡΙΑΚΗ 10.30-11.30 Κατηχητικὸ Α' 11.30-12.30 Κατηχητικὸ Β' 5-6 Κατηχητικὸ Γ' (στὸ παρεκκλήσιο τῶν Ἁγίων Αναργύρων)	